

Békeharang

Kiadóhivatal: VII, Rottenbiller-utca 35. Előfizetési díj egész évre: csak 50 fillér

Mikor az angyalok örülnek. Jak. 5. 20

Az Úr Jézus nem sokat beszél arról, hogy mi történik a mennyországban. Ott, ahol a bűnt nem ösmerik, bizonyára általános és folytontartó boldogság uralkodik. Épen ezért érdekes és szinte meglepő, hogy az égben is vannak még különös örömek. A legfeltűnőbb pedig ebben az, hogy ilyen említésre méltó örömmünnepe a menny lakóinak akkor van, ha e földön egy ember bűnbánóvá lesz. Mi bizonyíthatná ennél jobban a bűnbánás fontosságát? Az emberek oly könnyelműen élnek bűnben, hogy szinte fel sem veszik, ha újra meg újra bűnbe esnek. Arra nem is gondolnak, hogy az ég lakói érdeklődnek cselekedeteik iránt. Bárcsak mindnyájan, kik e sorokat olvassák meggondolnák egyszer, minő fontossággal bír az örökkévalóságra minden egyes szavunk és cselekedetünk! Bárcsak meggondolnák, hogy minden mozdulatunkat figyelemmel kísérik az égben! Aszerint amennyire közeledünk Istenhez, olyan mértékben okozunk örömet az angyaloknak. Minő lélekemelő tudat ez a buzgó lélek számára. Bizvást vesszük magunkra Krisztus keresztyén naponta, mert tudjuk, hogy eljő az óra, amikor nyilvánul minden és az igaz ember elveszi méltó jutalmát.

De nem buzdít-e minket munkára az a tudat, hogy amit végezzük az Úr szőlőjében, azt mind a mennyországban örömmel veszik tudomásul? Nem mondja-e maga Jézus, hogy ne itt e földön, hanem a mennyországban keressünk kincseket? És nem mondja-e Jakab apostol, hogy aki egy tévelygőt az igaz útra térít, lelket ment meg a haláltól? Igen, az örökkévalóságban megfogjuk látni, hogy Isten az ő fényességéből aszerint fog a lelkeknek ajándékozni, amilyen mértékben ezek a földön életüket neki szentelték. Minél több lelket mentünk ki a bűn örvényéből, annál több örömet okozunk a menny tiszta lakóinak és annál nagyobb lesz egykori fényességünk! Ne tartóztasd fel magad földi munka által, hanem iparkodj úgy élni, úgy

munkálkodni, hogy egykor az angyalok örömmel fogadjanak.

Ki gondolná, hogy mi emberek már itt e földön befolyást gyakorolunk a láthatatlan világra? És hozzá, örömet tudunk szerezni Isten legtisztább teremtményeinek! Ugyan hányszor szereztél Te már örömet az ég lakóinak? Talán még sohasem? Egyszer sem? Akkor gondold meg, hogy a legelső, amit tenned kell az, hogy magad légy bűnbánóvá. Ha magad felkészülsz haza, úgy már ezzel szeresz örömet a mennyben. És ha ez megtörtént, akkor Jézus szeretete töltse be szíved s elfeledkezzél magadról, eredj el és iparkodj annyi lelket a Megváltóhoz vezetni, alányat csak bírsz, mert így szeresz örömet Isten angyalainak, magad számára pedig el nem múló örök fényességet.

„A jövő egyháza.”

E cím alatt egy német egyházi lap a következő érdekes közleményeket hozza:

„Martin F. római katolikus apát a metódista áramlatról írt egy cikket, mely felett igazán csodálkozunk kell, mert megérdemli, hogy jól ismerjük meg és kellőleg méltányoljuk. Ha Németországban az evangélikus praelatusok fele ez egy római praelatusnak megismerését bírná, akkor a jövő egyházához jóval közelebb volnánk, mint most. Kérünk arra figyelmet, hogy Martin az ő cikkében a metodizmus alatt nem a metódista egyházat érti, hanem amaz alap gondolatot, melynek a metodizmus keletkezését köszöni és amely többé-kevésbé a többi protestáns egyházakba is átment. E gondolatnak — így véli az apát — két ága van: 1. A Krisztusban való üdv személyes tapasztalati elsajátítása. 2. A meg nem szűnő fáradozás, másokat is az üdv megragadására ösztönözni. Mindenütt, ahol e két gondolat a protestantizmusban megelevenedett, ott az apát véleménye szerint, a metodizmus jutott uralomra. Ezt mondja: Minden protestáns, aki ezen metódista áramlattól elragadtatott, bizonyos kötelezettséget érez, ha kell, küzdelem, támadás és ellenállás árán is, e tapasztalatot a világ végéig terjeszteni. Innen származik ama lángoló buzgalom, melyet úgy

egyeseknél, mint közösségeknél is megfigyelhetünk; ama bátorság, az a vágy a saját körük kiszélesítésére, ama vállalkozó szellem és még — meg kell mondanom — az a nagylelkűség, amely a lelkek megmentéséért való vágyban az egész világot szerető karjaiba akarja ölelni, és e célból pénzét, iratait és meggyőző szavait a világba árasztja.

Ez az újraéledés az egész protestáns világot megmozgatta. Erről mindenki meggyőződhetik, aki korunk történetét tanulmányozza. A metodizmus, az ő gyere és hatalmas fejlődésében elfoglalta és felvillanyozta Németország, Svájc, Franciaország, Anglia és Amerika protestantizmusát. Minden formáságtól való függetlensége lehetővé tette neki, mindenféle egyházi testületeket, úgy az államiakat, mint a szabadokat áthatni. Az ő befolyása a politikai, szociális és vallási életre kiszámíthatatlan.

Ez a metodizmus, vélekedik tovább a francia apát, a protestantizmust olyan egyenlővé fogja tenni, amilyen azelőtt sohasem volt és ezen egyenlőség épen a belülről jövő kettős gondolat lesz, míg a katolicizmus egyenlősége kívülről jövő. E protestantizmus lesz a jövő egyháza, amelylyel a római katolikus egyháznak számolnia kell."

Milyen világosan bizonyítja itt a metodisták egy ellensége, hogy a metodizmus *apostoli keresztényiség*. Reméljük, hogy épen e kettős gondolat Magyarországon is minden metodista szívét áthatja és így a mustármagnyi munka nemsokára hatalmas mozgalommá fejlődik!

HÍREK.

A Békeharang szerkesztője február végén Amerikába utazott. Amerikai testvéreink pedig igen érdeklődnek az ő kedves magyar missziójuk iránt. Így aztán Melle atyánkfőnöknek hosszabb ideig kell távol maradnia és nem képes a szerkesztői munkálatokat ezalatt ellátni. A Békeharangot tehát a legközelebbi hónapokban *Jakob János* újverbácsi prédikátor fogja szerkeszteni. Akik a lapot már kezdetől fogva olvasták, azok ismerik e nevet, mert neki, mint az első magyar metodista prédikátornak volt szerepe az első magyar metodista lapot, a Békeharangot elsőnek szerkeszteni.

Folytatólagos összejöveleteket tartottunk január utolsó hetében *Szeghegyen*. Sokat imádkoztunk azért, hogy az Ur minket e héten különösképpen áldjon meg. A gyülekezet prédikátorával, *Riedlinger* szenttamási prédikátor jelent meg es-

ténként és egy szívvel, egy lélekkel hirdették az evangéliumot. A kápolna minden este egészen megtelt és sokakra mély benyomást tett az igazság. A prédikáció után tartottunk utóösszejöveleteket, amelyek arra való, hogy oly lelkekkel beszéljünk és imádkozzunk, akik szeretnék magukat elhatározni. Felszólításunkra minden este többen jelentkeztek, akikkel imádkoztunk és akik Jézust egyénileg üdvözítőjükül elfogadták. Rendkívüli örömiinkre szolgált egy egész család boldogsága. Az apa már régebben szolgálja az Urat. Egyik este a család két felnőtt leánya határozta el magát, másnap este pedig az anya adta át magát az Urnak. Milyen öröm volt ez! A család négy legifjabb tagja még nem volt megkeresztelve és így most a boldogság e napjai alatt kívánták ezt a fontos ügyet is elintézni. Egyik estén az összejövetel előtt a házban találkoztunk. A boldog szülők számos atyánkfőnököt hívtak meg ez ünnepélyes alkalomra. A gyermekek örömtelt szívvel vártak a történendőkre. A két nagyobb leányt, az egyik 12 éves a másik 15 éves, előbb, a két kisebb gyermeket, egy 8 éves leánykát és egy 4 éves fiúcskát, később kereszteltük meg. Sohasem felejttem el azt az ünnepélyes pillanatot, mikor e két nagy leány előttem térdelve, lehajtott fővel várta az egyháromságú Isten nevében a keresztelő vizet. Istennek Lelke érezhetőleg munkálkodott közöttünk! Boldog család, ahol apa és anya a gyermekekkel együtt, ismeri Jézust és az egész ház az Urat szolgálja.

Szeghegyen több fiatalember és serdülő leány is átadta magát az Urnak és így örömmel tehetünk tanúságot arról, hogy Isten nagy dolgokat művelt közöttünk. Bár csak az Ur a szomszédos Bácsfeketehegyen és Hegyesen is mielőbb egyengetné az utakat annyira, hogy ott is megkezdhetnők a szent munkát. Ha valaki e sorok olvasója közül házát isteni tisztelet tartására rendelkezésünkre bocsátaná, örömmel venném fel a munkát az Ur nevében. Testvérek, kiket az Ur megmentett, gondoljatok rá, hogy a mi hivatásunk boldogtalan embereket Istenhez vezérelni! Ugyan mit tettél már eddig szenvedő testvéreidért?

Vallásos összejöveletek tartatnak:

Budapest, VII., Rottenbiller-utca 35.:
vasárnap d. e. 10 és d. u. 5 órákor, kedden este 8 órákor.

Angalföld, VI., Petneházy-utca 25.:
vasárnap este 8 órákor, szerdán este 8 órákor.

A metodizmus történetéből. Wesley János élete.

A metodista ébredés kezdetei.

A nap, midőn *Whitefield* György a *Kingswoodi* bányászoknak szabad ég alatt prédikálni kezdett, döntő fontosságúvá vált a metodizmus történetében. Immár megtalálták a metodisták a szószéket, melylyel az egész angol világot megrázták. Többé nem voltak a papok kegyétől függők, sem a templomok csarnokának méreteitől. Ha a templomot megtagadták, a templom mögé felállt egyikök valamely sírhalom keresztjére, felállt az asztalra, egy ládára a piacon és egybesereglett annyi ember, mennyi a templomba bele se fért volna, hisz néha harminc-nyvenezer emberről olvasunk. A nagyvárosok nyilvános mulatóhelyein, hol a 18. század közepén hihetetlen tarka dorbézolás, ivás, játék és szemérmetlen erkölcstelenség orgiákat ültek, ezentúl a testiség vásári zaja mellett felhangzott a kereszt hirdetése, nagy erővel és lélekkel. Bár akkor is, miként manapság is úgy van, egyes tiszteltreméltó és tudós teológusok dolgozószobájuk csendjéből kikiáltották, hogy e bátor evangélisták feltűnést keltő viselkedésükkel a szentséget a sertések elé dobják, mégis ama százak és ezrek bizonyosságtevése, kik a „rendkívüli igehirdetés” révén a bűn és gyalázat életéből igazságban és szentségben való tiszta életre vezéreltetek, világosan megmutatták, hogy Isten megpecsételte az ő szeretetteljes és hívő munkájukat.

Kingswood bányáiban miként a futótűz terjedt el a hír, hogy az állami egyház egy lelkésze teljes ornátusban a szabad ég alatt prédikál. Mikor újra felállt, kétezernél többen voltak előtte; ez a szám 14 ezerre, majd 20 ezerre emelkedett. *Whitefield* érzékeny lelke tűzbe gyult. Előtte ezer és ezer gondozatlan lélek, munkászubbonyukban, a köszönportól barnult arcukkal, de mégis ünnepélyes csendben szavait lesvén, köröskörül az Isten szabad természetű, felette a kék ég, mindez szent áhitattal töltötte el. Úgy beszélt, mint azelőtt sohasem és a szavai által keltett benyomás is leírhatatlan volt. A szónok izgalma átragadt a hallgatókra. Remegtek és ujjongtak félelmükben és örömmükben, a marcona férfiak sirtak, úgy, hogy a könnyek fehér barázdákat hagytak kormos arcukon. Akaratlanul a nagy tömeg annak a férfiónak varázsa alatt állott, aki úgy állt előttük, mint kit az egyházi méltóságok

eltaszítottak maguktól és aki eljött öhozzájuk, a megvetettekhez, szólt hozzájuk gyújtó, lángoló szavakkal s kit érzelmeinek szenvedélyei néha fojtottak, hogy egyetlen szót sem tudott kihozni ajkain.

Bristolban és eövéb helyeken is *Whitefield* mihamar, mint mezei prédikátor lépett fel. A szokatlan eljárás nemsokára a középosztályt, sőt a magasabb köröket is vonzotta; a sűrűn zsúfolt tömeg mellett lovasok álltak és őrizték az előkelőségek hintóit. Sokan, talán a többség, pusztán kíváncsiságból jött el, de némelyeket megragadott az ige, megtértek és hittek az evangéliumban.

Whitefield mezei prédikációi szabálytalanságok voltak, melyeken egyházi ellenfelei elszörnyűködtek, de barátai, a *Werleyek* is megdöbbsentek. Midőn *Whitefieldtől* sürgős levél érkezett *Londonba*, melyben *Wesley Jánost* felszólítja, hogy haladéktalanul jöjjön *Bristolba* s foglalja el helyét, miután a nyugat felé, *Walesbe* öhajt utazni, akkor *Károly* és a többi atyafi ezt határozottan ellenezte. Az atyafiak egyházában sorsot húztak, midőn az jött ki, hogy *Wesley* menjen. Elment és április 1-én, egy vasárnapon, először hallotta *Whitefieldet* a szabadban prédikálni. Egyházi aggodalmai nem szüntek meg rögtön.

„Nem voltam eleinte megbékülve e különös móddal a szabad ég alatt prédikálni, mert hosszú ideig oly gondosan ügyeltem a rendre, hogy majdnem bűnnek tartottam volna egy bűnös lelkét megtéríteni, ha ez nem történnék a templomban” írja naplójába. Ugyanez estén egy társaságban magyarázta a hegyi beszédet, melyben *Jézus* kitűnő példát adott. „Másnap délután 4 órakor” írja, „erőt vettem magamon, megalázkodtam és az országúton hirdettem a megváltás örömhírét, amidőn egy kis halomról a város közelében mintegy háromezer emberhez szólottam.”

Wesley János *Bristolban* maradt június haváig, ahol rendszeren a szabadban prédikált, míg *Whitefield* *Walesben*, *Londonban* és egyéb helyeken járt, evangelizált és pénzt gyűjtött árvaháza részére. Most már a főváros is tanúja a szokatlan látványnak, hogy egy nap nyilvános helyeken prédikál. Miután *Whitefield* *Irlingtonban*, *London* egyik külvárosában, ahol az imádság közepén megszakították és a templomból kiutasították, a temetőbe ment prédikálni, utána életének legmerészebb lépésére szánta magát. Vasárnapon, április 29-én, reggel a „*Moorfields*” este a „*Kennington Commons*” nevű leghírhedtebb és

legnépesebb fővárosi mulatóhelyeken prédikált, ahol sátrak voltak felállítva, bormérések, lottóbódék, cirkuszok, és mindenféle utcai énekesek, kötél-táncos, rossz nők és különböző kalandorok nyüzsögtek a nép legalsóbb rétegei között. Midőn Wesley János juniusból ismét Londonba visszatért, itt is barátja tanácsát követte és Károly is, ki e szabálytalanságon leginkább megütközött, engedett Whitefield rábeszélésének és csatlakozott.

(Folytatjuk.)

Küzdjél az alkohol ellen!

Nagy nehézségeket kellett a nemes küzdelemnek még néhány évvel ezelőtt legyőznie. Ma már sokkal könnyebb ezen zászló alatt előrenyomulni. Újabbban a tudomány teljesen e küzdelem igazságát bizonyítja. Mindenkinek tudnia kell ma, hogy a szesz italok nem csupán nagy mértékben fogyasztva ártalmasak, hanem ezek legcsekélyebb mennyisége is kártékony a szervezetre. Szemmel láthatólag lehet mutatni, minő rombolást visz végre a szesz a vérben. Megalvasztja a fehérjét és így a vér leglényegesebb alkotórészét megöli. Innen van az, hogy az, aki állandóan iszsa a különböző szesz italokat, tulajdonképpen lassú öngyilkosságot követ el. De nem csupán önmagán követi el e nagy bűnt, hanem elsatnyultsága következtében okozója lesz a nemzedék elgyengülésének.

Igazán örvendetes, hogy újabbban a munkásság vezetői is tartózkodásra buzdítják társaikat. Igaz, hogy őket önző célok indítják e küzdelemre, mégis nagy előnyök származnak ebből a harcból az egész emberiségre. Józan fővel az igazságot mindig előbb lehet felfogni, mint zavaros, kótyagos fejjel.

Rettenetes, minő pusztítást visz véghez az alkohol az emberek között. Hány jómódú férfi juttatta iszákossága folytán koldúsbotra egész családját. Hány tisztességes ember jutott börtönbe egy berugott állapotban elkövetett bűncselekmény miatt. Apák és anyák! Tartózkodjatok minden csöpp szesztől, mert nem tudjátok nem lesznek-e okai annak, hogy fiatok egykor a korcsmában megöl valakit részegségben. És akkor titeket fog megátkozni, mert ti adtatok neki az első csöppet e borzasztó méregből. És ti fiatal barátaim, tartózkodjatok minden csöpp alkoholtól, mert így megszabadultok életek egyik legnagyobb

ellenségétől. Az egész jövőtök kockára van vetve, ha a szesz italok rabjai maradtok.

De mit tegyen az, aki e buzdításra azt fogja mondani: „nem tudom elhagyni.“ Igaz, az ember többnyire oly gyöngye, hogy nem tud ellentállni a kísértéseknek. Ha meg is kíséri, újra meg újra elesik. Jóformán ki van zárva, hogy megszabaduljon e rabszolgaságból. És mégis. Van mentség még a leggyengébb számára is és ez Jézus. E névben rejlik szabadulás. Aki ebben hisz, az már is urává válhatik minden szenvedélyének. Jézus az áldott nagy orvos, aki minden betegségből föltétlen bizonyossággal ki tud gyógyítani. De itt is, mint mindenütt azt kérdi tőled: „Hiszed-e?“ Hiszed-e, hogy ő ki akar és ki tud szabadítani a szesz italok rabszolgaságából? Ha igen, úgy legyen neked a te hited szerint. Bár csak jönnél ebben és minden más kérdésben Jézushoz! Ő megszabadítana minden bűntől, minden szenvedélytől! Tőle nyerhetsz tiszta szívet és nyugodt lelket. Vágyódol-e békesség és boldogság után, oh jöjj Jézushoz!

* * *

Versek az iskolai alkoholelles napra. Amióta a közoktatási miniszter az elemi iskolákban kötelezővé tette az alkoholelles nap megtartását, a tanítósnak sok gondot okozott alkalmas szavalni való, alkoholelles versek beszerzése. Több oldalról való megkeresésre az „Alkoholelles Szövetség“ gondoskodott ilyen versekről, párbeszédekről, amelyeket szívesen bocsát a tanítóság rendelkezésére. Mindössze néhány fillér (bélyegkeben is beküldhető) postai s nyomtatási kiadások visszatérítése ellenében minden tanítónak küld a Szövetség ilyen verseket, ha azíránt megkeresik. Cím: az „Alkoholizmus ellen“ szerkesztősége, Gyergyószentmiklós.

Antialkoholista folyóirat. A legelőkeltebben szerkesztett alkoholelles folyóiratunknak, az „Alkoholizmus Ellen“-nek most jelent meg gazdag s változatos tartalommal a januáriusi száma, amelyet a szerkesztőség jórészt az iskolai alkoholelles napon szavalható versek, párbeszédek mellett több komoly cikk és gazdag rovatok: — „Jövőért“ (ifjúsági), „Vasárnapért“ (a korcsmák vasár- és ünnepnap, valamint a választások napja alatti 36 óras zárvatartása érdekében folytatott mozgalom hű tükre), „Innen-Onnan“, „Mozgalmunk“, „Irodalom“, teszik a lapot pártolásra érdemessé. Ádám Éva szerkesztésében állandó melléklete a lapnak a „Magyar Absztinens Nő“, amelyben a legjobb magyar írónők neveivel találkozunk. A lap előfizetési ára évi 2 korona, a melléklettel 3 korona. Cím: „Alkoholizmus Ellen“ szerkesztősége, Gyergyószentmiklós. Mutatványszám: ingyen.

Kiadó a „Keresztényen könyvesház k. f. szöv.“
Budapest, VII., ker. Rottenbiller-utca 35. szám.
Szerkesztő: Melle F. H. Ottó.